

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3037

гр. София, 13.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

като разгледа докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ** Частно наказателно дело № 20231110212396 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 61, ал. 3 от НПК.

Образувано е по жалба с вх. № 32289 от 28.08.2023г. на **ОБВИНЯЕМАТА Л. А. Ж. - Ш.** чрез надлежно упълномощеният ѝ защитник адвокат Т. Ч. срещу **ПОСТАНОВЛЕНИЕ** от 21.07.2023г. на **РАЙОНЕН ПРОКУРОР ОТ СРП** по ДП №*****/2022г. по описа на 07 РУ СДВР и пр.пр № *****/2022г. по описа на СРП, връчено на 24.08.2023г., в частта, с която спрямо **ОБВИНЯЕМАТА Л. А. Ж. – Ш.**, ЕГН: ***** ѝ е взета мярка за неотклонение „гаранция в пари“ в размер на 3000.00 (три хиляди) лева във връзка с повдигнатите ѝ две наказателни обвинения по съставите на чл.234, ал.3, т.3 вр. ал.1 от НК и по чл.234, ал.1 от НК.

В депозираната жалба се инвокират подробни съображения, че определената на обвиняемата Л. А. Ж. мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 3000.00 лева е незаконосъобразна и необоснована. Релевират се доводи, според които прокурорът е определил висока по размер парична гаранция. Мотивира се, че обвиняемата Л. А. Ж. е изпитала значителни затруднения да намери определената ѝ парична сума за кратък срок от 10 (десет) дни. Поддържа се, че обвиняемата Л. А. Ж. е получава парично обезщетение – пенсия за инвалидност от НОИ. Представя доказателства. Прави искане определената на обвиняемата Л. А. Ж. мярка за неотклонение „парична гаранция“ да бъде отменена, като се определи по-лека мярка за неотклонение, а в условията на евентуалност – да бъде намалена паричната ѝ гаранция в разумен размер.

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранны, обективно и пълно доводите на жалбата и събраните по делото писмени и гласни доказателства чрез способите на доказване в наказателното производство, намира за установено следното:

I. Жалбата с вх. № 32289 от 28.08.2023г. на ОБВИНЯЕМАТА Л. А.

Ж. - Ш. чрез надлежно упълномощеният ѝ защитник адвокат Тони Чакъров е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА** – редовна е от външна страна, съдържа изискуемите по закон реквизити в нея, подадена е по реда на чл.61, ал.3 от НПК с обоснован правен интерес, от процесуално легитимирана страна с надлежен процесуален представител, пред родово, местно и функционално компетентен съд и срещу акт на прокурор от СРП, връчен по законов ред на 24.08.2023г., който подлежи на проверка в производство по съдебен контрол на основание чл.61, ал.3 от НПК.

Разгледано по същество – **ЖАЛБАТА Е ОСНОВАТЕЛНА.**

II. От фактическа страна (*“ipso facto” – извод от самият факт; “res ipsa loquitur” – фактите говорят сами за себе си*):

Обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. е подложена на наказателно преследване за две престъпления от общ характер. Повдигнати ѝ са две наказателни обвинения по съставите на чл.234, ал.3, т.3 вр. ал.1 от НК и по чл.234, ал.1 от НК, за това че на инкриминираните дати и места е държала индивидуализираните акцизни стоки без бандерол, съответно за първото престъпление – в големи размери 396.428 кг на стойност 134 785.52 лева, с размер на дължим данъчен акциз в размер на 60 257.00 лева, и съответно за второто престъпление – 3.986 кг. на стойност 1355.24 лева, с размер на дължим данъчен акциз, в нарушение на ЗДДС и Закон за акцизите и данъчните складове, като случаите са немаловажни.

Обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. е с чисто съдебно минало. Същата по данните от справките от ТРРЮЛНЦ е управител в две действащи търговски дружества - „М. К.“ ООД, в което и съдружник с дялово участие в размер на 2500.00 лева до общия капитал от 5000.00 лева, и „У. У. И.“ ЕООД, в което е едноличен собственик на капитала му в размер на 1000.00 лева.

Обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. по представеното към жалбата ѝ доказателство получава обезщетение от НОИ под формата на инвалидна пенсия в размер на 444.58 лева.

От материалите от ДП се установява, че обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. е внесла по сметка на органите на разследването определената ѝ от прокурора парична гаранция в размер на 3000.00 лева със съответен банков превод от 02.09.2023г.

III. От правна страна (*“ipso jure” – поради смисъла на правото*):

При преценката по същество на обжалваното постановление на прокурора от СРП, в частта с която е определена действащата спрямо обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 3000.00 лева съдът намира, че същото следва да бъде съответно потвърдено като правилно и законосъобразно.

В съответствие в изискванията на процесуалния закон съдът извежда от значителните по обем, събрани под надзора на прокурора, доказателства и доказателствени средства, наличие на обосновано предположение обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. да е съпричастна към престъпленията по съставите на чл.234, ал.3, т.3 вр. ал.1 от НК и по чл.234, ал.1 от НК, за които е

наказателно преследвана. В тази насока са тълкувателните постанови на т.1 от ТР № 1/2002 г. на ОСНК на ВКС, които са съобразени изцяло от прокурора за степента на доказаност на обосноваването към извършено от обвиненото лице престъпление.

От материалите в ДП се установява, че обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. е с чисто съдебно минало. Същата има добросъвестно процесуално поведение. Но тези правно-релевантни обстоятелства и юридическия факт на получаваното от нея парично обезщетение от НОИ под формата на инвалидна пенсия не водят и не следва да водят до намаляване на интензитета на наказателната репресия, която се упражнява спрямо нея във връзка с действащата и определена ѝ от прокурора в ДП мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 3000.00 лева. Решаващата инстанция на СРС намира, че тази мярка за неотклонение съответства изцяло на целите на чл.57 от НПК и на тежестта на високата степен на обществена опасност на извършените престъпления. Размерът на паричната гаранция е правилно и обосновано е определен от прокурора в размер от 3000.00 лева. Обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. е собственик, управител и съдружник на двете ЮЛ – търговци. Тези търговци са действащи, респективно развиват търговска дейност. Липсата на парични средства винаги е временна. Обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. разполага с финансови възможности, които с внасянето на паричната гаранция по сметка на органите на разследването, е потвърдила, че притежава, независимо от изпитаните от нея усилия и трудности. Мярката за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 3000.00 лева е съответна и на целите на чл.1 от НПК и на чл.269, ал.1 от НПК. Същата обслужва интересите на правосъдието от навременно приключване на наказателното производство с насърчаване на активно и добросъвестно поведение от страна на обвиняемата Л. А. Ж.-Ш. към органите на съдебната власт. Първото престъпление по чл.234, ал.3, т.3 вр. ал.1 от НК сочи, че има висока степен на обществена опасност – държаните количества акцизни стоки без бандерол в нарушение на закона са изключително големи за деянията от същия вид и при същите условия. Паричната равностойност на предмета на престъплението е също висока. Прокурорът е определил размер на паричната гаранция, дори в разумен минимален размер, доколкото по негово решение е приел, че с тази мярка за неотклонение биха се постигнали целите на чл.57 от НПК, а не с по-тежка мярка за неотклонение например, въпреки че са налице законови основания да се вземе такава. Решаващата инстанция на СРС приема, че обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. не се лишава от тази парична сума, която е внесла по сметка на разследващите органи, завинаги и безвъзвратно. Тази сума ще бъде конфискувана в полза на Държавата, само ако тя се укрие от органите на правосъдието или извърши друго престъпление. Съответно при такъв развой на събитията, спрямо обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. би ѝ се определила по реда на чл.66 от НПК и по-тежка мярка за неотклонение, каквито са „задържането под стража“ или „домашния арест“. Паричната ѝ гаранция в размер на 3000.00 лева ще ѝ бъде върната само в случай, че прояви добросъвестно процесуално поведение в рамките на двете фази на наказателното производство. Мярката за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 3000.00 лева изцяло ще

мотивираща обвиняемата Л. А. Ж. – Ш. да не променя местожителството си, а при последвала промяна да уведоми органите на прокуратурата и/или съда за това, временно лишавайки само една своя имуществена ценност, която ще ѝ бъде възстановена по надлежния ред, до приключването на наказателното производство с влязъл в сила съдебен акт.

При тези мотиви, СРС, НО, 9-ти състав намира, че постановлението за вземане на мярката за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 3000.00 лева е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изложеното и на основание чл. 61, ал. 3 от НПК, СРС, 9-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА КАТО ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ от 21.07.2023г. НА РАЙОНЕН ПРОКУРОР ОТ СРП по ДП № ***/2022г. по описа на 07 РУ СДВР и пр.пр № *****/2022г. по описа на СРП, връчено на 24.08.2023г., в частта, с която спрямо ОБВИНЯЕМАТА Л. А. Ж. – Ш., ЕГН: ***** ѝ е взета мярка за неотклонение „гаранция в пари“ в размер на 3000.00 (три хиляди) лева във връзка с повдигнатите ѝ две наказателни обвинения по съставите на чл.234, ал.3, т.3 вр. ал.1 от НК и по чл.234, ал.1 от НК.**

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране на основание чл.61, ал.3 от НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____